

Τα «πακέτα» της Ελληνικής Γλώσσας

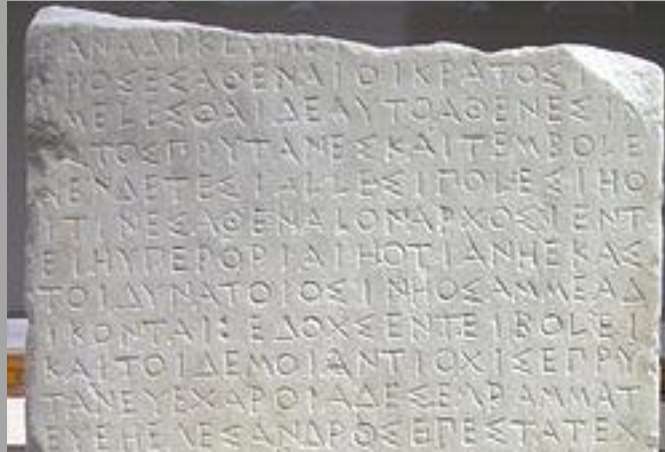
Για να καταλάβουμε τι ακριβώς συμβαίνει, θα πρέπει να γνωρίζουμε ορισμένα πράγματα περί της ειδικής σχέσεως μεταξύ ελληνισμού και ελληνικής γλώσσας. ΕΛΛΗΝΑΣ κατ' αρχήν δεν μπορεί να γίνει ένας άνθρωπος για δύο λόγους. Είτε λόγω αδυναμίας είτε λόγω επιλογής. Ο άνθρωπος έχει αδυναμία να γίνει ΕΛΛΗΝΑΣ, όταν δεν γνωρίζει Ελληνικά. Όταν δεν μπορεί να μπει στο «κανάλι» μεταφοράς της ελληνικής γνώσης και σκέψης. Αυτή η άμεση σύνδεση γλώσσας και γνώσης είναι καθοριστική για τον ελληνισμό. Στον ιουδαϊσμό για παράδειγμα δεν είναι καθοριστική η σχέση γνώσης και γλώσσας. Ο καθένας μιλάει όποια γλώσσα θέλει και μυείται στον ιουδαϊσμό. Στον ιουδαϊσμό δεν υπάρχουν οι περίπλοκες έννοιες που πρέπει να «μεταφερθούν». Ακόμα και η πιο «φτωχή» γλώσσα έχει τις κατάλληλες λέξεις για να μεταφερθούν εντολές και κατάρτες. Επειδή όλοι οι άνθρωποι αναπτύσσουν μια γλώσσα κι επειδή όλοι οι άνθρωποι γεννιούνται στο εξουσιαστικό περιβάλλον της οικογένειας, ευνόητο είναι ότι όλοι έχουν «εφεύρει» τις λέξεις που συνδέονται με την εξουσία. Δεν υπάρχει δηλαδή γλώσσα που να μην μπορεί να μεταφέρει την «ιουδαϊκή» γνώση. Εξαιτίας αυτής της δυνατότητας ποτέ το σύστημα δεν μεριμνά ιδιαίτερα για την γλώσσα που θα χρησιμοποιούν οι εξουσιαζόμενοι. Ακόμα και οι αυθεντικοί Εβραίοι δεν μιλάνε όλοι εβραϊκά. Αντίθετα, ΕΛΛΗΝΑΣ δεν μπορεί να υπάρξει, αν δεν γνωρίζει ελληνικά.

Αυτή η σύνδεση γνώσης και γλώσσας περιπλέκει την κατάσταση και αυτός είναι ο λόγος που δημιουργείται σύγχυση σε ό,τι αφορά την συγκεκριμένη γλώσσα. Αυτό πρακτικά σημαίνει το εξής: Ο σλαβόφωνος για παράδειγμα δεν μπορεί να γίνει ΕΛΛΗΝΑΣ, γιατί δεν γνωρίζει ελληνικά. Αυτό είναι προφανές και δεν απαιτεί ανάλυση. Τι γίνεται όμως στην περίπτωση των ελληνόφωνων; Γνωρίζει ο ελληνόφωνος ελληνικά; Η φράση: «Η ανάλυση της

θεωρίας περί δημοκρατίας αποκαλύπτει ένα παράδοξο φαινόμενο, το οποίο μοιάζει με τραγική ειρωνεία και γίνεται αντιληπτό μόνο μέσω της αλληγορίας» είναι διατυπωμένη στα ελληνικά. Αντιλαμβάνεται ο αγράμματος ελληνόφωνος τι ακριβώς αυτό περιγράφει; Μπορεί κάποιος να του την εξηγήσει, χωρίς να χρειάζεται να χρησιμοποιήσει ολόκληρη εγκυκλοπαίδεια; Ποιος καταλαβαίνει αυτήν την φράση; Αυτός, βέβαια, που γνωρίζει ελληνικά άσχετα με το ποια γλώσσα μιλάει. Ένας γερμανόφωνος μορφωμένος την καταλαβαίνει, γιατί γνωρίζει τις απαραίτητες ελληνικές λέξεις: “Die Analyse der Theorie ueber die Demokratie enthuehlt ein paradoxes Phaenomen, das einer tragischen Ironie aehnlich ist und wird nur allegorisch wahrgenommen”.

Το ίδιο συμβαίνει και με τον αγγλόφωνο: “The analysis of the theory about democracy reveals a paradox phenomenon that seems like a tragic irony and becomes apparent only through allegory”, τον ιταλόφωνο: “La analisi della teoria delle democrazia rivela un fenomeno paradosso, il qualle si assomiglia come una tragica ironia la qualle se rivela solo tramite la alligoria”, τον ισπανόφωνο: “El analysis de la teoria sobre la democrazia demuestra un fenomeno paradojico lo cual parece como una eronia tragica y solo se percibe como una aligoria”. Ελληνικά γνωρίζουν μόνον οι μορφωμένοι αυτού του κόσμου και άρα μεταξύ αυτών αναζητάς τους ΈΛΛΗΝΕΣ. Όσοι μορφώνονται από τα χριστιανικά συστήματα παιδείας αναγκαστικά μαθαίνουν ελληνικά. Από την ίδρυση της Ρώμης μέχρι σήμερα, την ίδια ακριβώς γνώση λαμβάνουν οι μορφωμένοι. Ελληνικά δεν γνωρίζουν οι αγράμματοι χριστιανοί και άρα μεταξύ αυτών και οι αγράμματοι ελληνόφωνοι. Όταν μιλάμε παγκοσμίως για ανώτατη εκπαίδευση, μιλάμε κατ’ αρχήν για εκμάθηση της ελληνικής γλώσσας. Δεν είναι τυχαίο που οι φοιτητές των κολλεγίων στις ΗΠΑ μέσα από κάποιες διαδικασίες αποκτούν τον τίτλο “Greeks”.

Γιατί όμως συμβαίνουν όλα αυτά και ποιους σκοπούς εξυπηρετούν; Γιατί δηλαδή όλοι οι μορφωμένοι του κόσμου μιλάνε ελληνικά; Γιατί όλες οι γλώσσες του κόσμου μοιάζουν με ελληνικές διαλέκτους; Χωρίς να εμβαθύνουμε ιδιαίτερα, θα πούμε το εξής: Η ανθρώπινη γλώσσα είναι το μέσον που μεταφέρει τη γνώση από άνθρωπο σε άνθρωπο. Μεταφέρει την γνώση του πατέρα στο παιδί, την εντολή του Θεού στους ανθρώπους, την εντολή του στρατηγού στον στρατιώτη, την εξομολόγηση του έρωτα από άνθρωπο σε άνθρωπο, το χιούμορ του φίλου κ.λπ. Όλα αυτά, όπως βλέπουμε, μεταφέρονται μέσω της γλώσσας, αλλά δεν ανήκουν στο ίδιο επίπεδο. Δεν ανήκει στο ίδιο επίπεδο η γνώση περί Θεού με την γνώση που αφορά τη μαγειρική.

Ο άνθρωπος δεν «κινείται» σε ένα επίπεδο και η γλώσσα, όπως είναι φυσικό, τον ακολουθεί. Υπάρχει η γλώσσα που αφορά τα «καθημερινά» και η γλώσσα που αφορά τα «ανώτερα». Υπάρχει η «φωνή» και ο «Λόγος». Το σύνολο των γλωσσών παγκοσμίως περιορίζεται στο επίπεδο της «φωνής». Η ελληνική γλώσσα είναι αυτή που είναι ο φορέας του ανθρώπινου «Λόγου». Η ιδιομορφία του «Λόγου» είναι ότι «μεταφέρει» μέσω λέξεων «πακέτα» γνώσεων, που το καθένα από αυτά απαιτεί για την κατανόησή του ξεχωριστή γνώση. Όταν εκφράζεται ο Λόγος, είναι και ο ίδιος ένα ξεχωριστό «πακέτο» γνώσης. Ο Λόγος είναι «κωδικοποιημένη» μορφή έκφρασης, που απαιτεί γνώση για την αποκωδικοποίηση. Για να χρησιμοποιήσεις την λέξη «παράδοξο», πρέπει να γνωρίζεις τι σημαίνει. Αυτή η λέξη από μόνη της αντιπροσωπεύει ένα ξεχωριστό «πακέτο» γνώσης. Η λέξη δηλαδή σε αυτήν την περίπτωση είναι μια κωδικοποιημένη μορφή μιας εκτεταμένης γνώσης. Οι άνθρωποι που δεν έχουν την ανάλογη γνώση, δεν μπορούν να παρακολουθήσουν τον Λόγο. Ο «κωδικός - όνομα» αυτής της γνώσης δεν σημαίνει τίποτε για αυτούς που την κατέχουν. Χρειάζονται τη «φωνή» για να γνωρίσουν το «πακέτο», το οποίο στη συνέχεια μπορούν να το χρησιμοποιήσουν με τον τρόπο που επιτρέπει ο Λόγος.

Θα μπορούσαμε να πούμε, δηλαδή, ότι στην περίπτωση της ελληνικής γλώσσας υπάρχουν δυο επίπεδα παράλληλα. Το «χαμηλό» επίπεδο και το «υψηλό». Το επίπεδο του ελληνόφωνου και το επίπεδο του ελληνολόγου. Όλες οι γλώσσες του κόσμου μιμούνται αυτήν την κατάσταση. Στο επίπεδο της «φωνής» διατηρούν τα ξεχωριστά τους χαρακτηριστικά, ενώ στο επίπεδο του Λόγου άπαντες «δανείζονται» τον ελληνικό Λόγο.

(Σημείωση δική μας): Παρόλα αυτά, το μεγαλείο της ελληνικής γλώσσας επιτρέπει και στον απλό ελληνόφωνο να υπερέχει συντριπτικά έναντι των αντίστοιχων αλλόγλωσσων. Παρακάτω βλέπουμε το πώς:

Για να αντιληφθεί ο αναγνώστης τι ακριβώς εννοούμε, θα δούμε ένα παράδειγμα. Η λέξη «αραχνοφοβία» είναι μία λέξη ελληνική, της οποίας η σύνθεση είναι το πιο απλό και κατανοητό πράγμα. Ο Έλληνας γνωρίζει τη λέξη «αράχνη» και τη λέξη «φοβία», που προέρχεται από τη λέξη «φόβος». Ακόμα κι αν δεν έχει ακούσει ποτέ αυτήν τη λέξη, μπορεί στο άκουσμά της να την αντιληφθεί. Ακόμα κι αν την έχει ξεχάσει, μπορεί την κατάλληλη στιγμή να τη συνθέσει. Απ' αυτήν την απλή κατάσταση το σύστημα, με τη μεταφορά λέξεων, δημιουργεί μία σύνθετη. Για τον αγγλόφωνο η λέξη «αράχνη» και η λέξη «φόβος» υπάρχουν στη μητρική του γλώσσα, αλλά η λέξη «αραχνοφοβία» είναι κοινή με την ελληνική. Αν ο αγγλόφωνος δεν ξέρει ακριβώς το νόημα της λέξης και δεν έχει τη σχετική γνώση, δεν μπορεί να αντιληφθεί τη σημασία της. Δεν μπορεί όπως ο Έλληνας, ο οποίος έχει γνώση των λέξεων που τη συνθέτουν, να κατανοήσει στο άκουσμα τη σημασία της. Είναι υποχρεωμένος να γνωρίζει μία ξένη -επομένως νεκρή- λέξη που δεν μπορεί να συνθέσει, κι επιπλέον μέσω αυτής της συνθήκης, είναι αποκλεισμένος από το σύνολο των ανάλογων περιπτώσεων. Αυτός ο άνθρωπος μπορεί να γνωρίζει τη συγκεκριμένη λέξη, αλλά αδυνατεί να καταλάβει μία απολύτως ανάλογη, που είναι για παράδειγμα η κλειστοφοβία.

Οι μορφωμένοι της Δύσης δεν ξεκινούν από ένα κοινό επίπεδο γνώσης, όπως οι Έλληνες, αλλά με τη λογική της εκμάθησης ορολογίας κατανέμονται σε διάφορα επίπεδα. Μ' αυτόν τον τρόπο ευνοούνται αυτοί, που ακολουθούν μία εξαντλητική και μακροχρόνια πορεία στον τομέα της παιδείας, συνεπώς οι πρεσβύτεροι. Ο πρεσβύτερος της Δύσης έχει τη δυνατότητα να παριστάνει το σοφό, ακόμα κι αν είναι ο πιο κουτός άνθρωπος. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να κρίνουν κάτι που δεν κατανοούν. Γνωρίζοντας αυτός ο άνθρωπος λέξεις δυσνόητες και ξένες για τον κόσμο στον οποίο απευθύνεται, κάνει επίδειξη πνευματικής δύναμης, χωρίς ν' απαιτείται η στοιχειώδης σοφία. Όλοι κατανοούν το φόβο για τις αράχνες, αλλά δεν μπορούν όλοι να γνωρίζουν τη λέξη «αραχνοφοβία».

Αν παρατηρήσει κάποιος το σύνολο των γλωσσών, που είναι επηρεασμένες από τη λατινική, θα δει ότι έχουν τρία επίπεδα, που τις χαρακτηρίζουν απόλυτα. Το πρώτο επίπεδο είναι το βασικό, στο οποίο οι λέξεις περιγράφουν το σύνολο των αντικειμένων ή εννοιών που μπορεί να γνωρίζει ο άνθρωπος χωρίς καθόλου παιδεία. Το σκύλο για παράδειγμα τον γνώριζαν όλοι οι λαοί κι επομένως ο καθένας του έδωσε μία λέξη για να τον χαρακτηρίζει. Αυτές οι λέξεις που περιγράφουν όμοια πράγματα είναι εντελώς διαφορετικές από γλώσσα σε γλώσσα και είναι το πρώτο επίπεδο, που είναι κι αυτό το οποίο διαχωρίζει τις γλώσσες. Οι λαοί, εξαιτίας αυτού του επιπέδου, αδυνατούν να συνεννοηθούν μεταξύ τους. Ο αμόρφωτος Γάλλος δεν μπορεί να συνεννοηθεί με τον αντίστοιχο Ισπανό.

Το δεύτερο επίπεδο περιλαμβάνει το σύνολο των λέξεων της λατινικής, που οι Ρωμαίοι εφηύραν, ώστε να αποκρύψουν τις αντίστοιχες ελληνικές. Προσπαθώντας να δώσουν μία πληρότητα στη λατινική γλώσσα, που θα ευνοούσε τη μεταφορά εντολών, επομένως την άσκηση εξουσίας, εμφύτευσαν τις λέξεις αυτές στο σύνολο των Δυτικών γλωσσών. Το δεύτερο επίπεδο είναι αυτό το οποίο απαιτεί μία στοιχειώδη παιδεία και στο οποίο ασκείται η εξουσία, άρα υπάρχει συνεννόηση. Ο μορφωμένος πλέον Γάλλος συνεννοείται με το μορφωμένο Ισπανό, αλλά κι οι δύο αδυνατούν να έρθουν σε επαφή με την ελληνική γνώση. Το τρίτο επίπεδο είναι το ανώτατο επίπεδο κι είναι αυτό της ελληνικής γλώσσας. Οι λέξεις είναι κοινές για όλους κι ο κάτοχός τους μπορεί να αντιλαμβάνεται, αλλά και να μιλά όμοια με τον Πλάτωνα ή τον Αριστοτέλη.

Όλα αυτά αποδεικνύονται εύκολα με το απλό ξεφύλλισμα των λεξικών των Δυτικών γλωσσών. Η λέξη «σκύλος» είναι απόλυτα διαφορετική από γλώσσα σε γλώσσα. Η λέξη «δικαιοσύνη» κοινή, προσαρμοσμένη στην κάθε γλώσσα κι άσχετη με την αντίστοιχη ελληνική. Ενώ η λέξη «δημοκρατία» είναι απόλυτα κοινή για όλους. Σ' αυτό το σημείο κάποιος εύλογα θα αναρωτηθεί αν οι Έλληνες, που έχουν την ελληνική ως μητρική γλώσσα είναι ισοδύναμοι των σοφών της Δύσης ακόμα και χωρίς παιδεία. Αυτό είναι αδύνατον, γιατί τα πάντα έχουν σχέση με την κατοχή γνώσης. Ο Έλληνας ξέρει τι σημαίνει «αραχνοφοβία», αλλά δεν έχει τη γνώση του Δυτικού πάνω σ' αυτήν. Οι Έλληνες έχουν απλά τη δυνατότητα να αντιλαμβάνονται τα πάντα διακρίνοντας πιο εύκολα την πραγματική ευφυΐα, χωρίς να την μπερδεύουν με τη συσσώρευση γνώσης. Σε ένα ακροατήριο, όπου υπάρχουν αμόρφωτοι Έλληνες, δε μπορεί κάποιος να πει ότι το καλύτερο πολίτευμα είναι η «αραχνοφοβία», ενώ στη Δύση, ακόμα κι αυτό μπορεί να συμβεί. Ένας άθλιος δούλος στη Δύση μπορεί να λέει ό,τι θέλει, χωρίς να ελέγχεται κερδίζοντας τις εντυπώσεις. Στη Δύση, κι αυτό είναι έργο του συστήματος, ένας μεγαλοφυής άνθρωπος μπορεί να περιγράφει τη σκέψη του με τα μέσα που διαθέτει, χωρίς να πείθει κι ένας ηλίθιος χρησιμοποιώντας ακατανόητες λέξεις, να κερδίζει τις εντυπώσεις.

Όλα αυτά έχουν ως αποτέλεσμα -που εκ πρώτης όψεως δε φαίνεται- τη δημιουργία συγκεκριμένων χαρακτηριστικών στις Δυτικές κοινωνίες. Αυτό γίνεται ως εξής: έχοντας τη δυνατότητα το σύστημα να ελέγχει τη ροή της γνώσης μέσω της γλώσσας, έχει τη δυνατότητα να στρωματοποιεί την κοινωνία. Οι Γάλλοι ανεξάρτητα από την ευφυΐα τους ή τη γνώση, έχουν ένα κοινό γλωσσικό εργαλείο, που τους δίνει τη δυνατότητα επικοινωνίας. Απ' αυτό το κοινό και σ' όλους προσιτό εργαλείο αρχίζει να χτίζεται ένα οικοδόμημα, που έχει σχέση με τη γνώση και τη γλώσσα, μέσω της οποίας εκφράζεται αυτή η γνώση. Ο αγράμματος Γάλλος ως πνευματικό ον κατανοεί την έννοια της «δικαιοσύνης», αλλά το πρόβλημά του είναι η

αδυναμία έκφρασης της άποψής του. Για να πει την άποψή του θα πρέπει να αναπτύξει μία ολόκληρη θεωρία, που ξεκινά από τον άνθρωπο ως μονάδα και καταλήγει στον άνθρωπο ως μέλος της κοινωνίας. Οι μορφωμένοι Γάλλοι αντίθετα, έχοντας κοινή γνώση μεταξύ τους, ξεκινούν από το επίπεδο στο οποίο μία έννοια είναι γνωστή. Ο μορφωμένος Γάλλος ξεκινά τον προβληματισμό του από το επίπεδο που του επιτρέπει η παιδεία του. Δηλώνει ότι η δικαιοσύνη είναι μία ανάγκη κι από εκεί ξεκινά.

Από αυτήν τη διαφορά στη δυνατότητα έκφρασης ξεκινά η στρωματοποίηση της κοινωνίας. Οι άνθρωποι δεν μπορούν να συναναστραφούν μεταξύ τους, γιατί δεν μπορούν να επικοινωνήσουν. Ο μορφωμένος Γάλλος κουράζεται μέχρι ο αμόρφωτος να καταλήξει στην άποψή του. Δεν μπορεί κάποιος να περιμένει το συνομιλητή του να περιγράψει για ώρες κάτι, που υπάρχει ως έννοια και μπορεί να εκφραστεί με μία λέξη. Αυτοί οι άνθρωποι δεν μπορούν να συναναστραφούν μεταξύ τους και άρα δεν μπορούν να γίνουν φίλοι. Η φιλία ξεκινά από την κοινή γνώση και την κοινή άποψη. Όλα αυτά είναι αδύνατο να προκύψουν από τη στιγμή που δεν υπάρχει δυνατότητα διατύπωσης άποψης. Ο γνώστης θα είναι πάντα ανώτερος από τον μη γνώστη, έστω κι αν στην ευφυΐα συμβαίνει το αντίθετο. Το ίδιο ακριβώς συμβαίνει και μεταξύ των ανώτατων στρωμάτων της κοινωνίας. Το πρόβλημα δημιουργείται εξαιτίας της σχετικής διαφοράς, που υπάρχει στη δυνατότητα έκφρασης. Ο ανωτάτου επιπέδου παιδείας Γάλλος κουράζεται να παρακολουθεί την προσπάθεια έκφρασης ενός απλά μορφωμένου Γάλλου. Από τη στιγμή που τα προβλήματα για τους ανθρώπους είναι κοινά, είτε πρόκειται για μορφωμένους είτε γι' αμόρφωτους, οι επαφές κι οι φιλίες γίνονται σε καθορισμένα επίπεδα.

Η ελευθερία του ατόμου είναι κοινό πρόβλημα. Ένας Γάλλος, που έχει γνώση για τη δημοκρατία, μπορεί να εκφραστεί κατά τρόπο ανάλογο με τη γνώση του μόνον απέναντι σε κάποιον, που μπορεί να κατανοήσει τον λόγο του. Οι αμόρφωτοι έχουν κι αυτοί τους προβληματισμούς τους, αλλά δυνατότητα επικοινωνίας έχουν μόνο μεταξύ τους. Το ανώτατο

επίπεδο δεν μπορεί, ακόμα και να το θέλει, να έρθει σε επαφή με το κατώτατο. Ένας σοφός Γάλλος, για να περάσει το μήνυμά του στους φτωχούς κι αμόρφωτους, δεν αρκεί να το διατυπώσει, αλλά θα πρέπει να το συνοδεύσει με μία ανάλογη δωρεά παιδείας. Αντίθετα απ' όλη αυτήν την κατάσταση, σε μία αμιγώς ελληνική κοινωνία αυτό το πρόβλημα δεν υπάρχει. Ο καθένας συναναστρέφεται κι αναπτύσσει φιλία μ' όποιον επιθυμεί, γιατί υπάρχει δυνατότητα επικοινωνίας. Οι αμόρφωτοι Έλληνες δεν έχουν την ίδια γνώση με τους μορφωμένους, αλλά απαιτείται μικρότερη προσπάθεια στην έκφραση της προσωπικής άποψης κι απειροελάχιστη προσπάθεια στην κατανόηση. Ο κάθε Έλληνας είναι σε θέση να καταλάβει το σύνολο των όσων ακούει. Ο σοφός Έλληνας αρκεί να πει την άποψή του πάνω σ' ένα θέμα στον αμόρφωτο και τον εξομοιώνει στο συγκεκριμένο θέμα. Ένας αμόρφωτος Γάλλος, αν βρεθεί σ' ένα κοσμικό σαλόνι, όπου συζητούν σοφοί ομόφυλοί του, θα αισθανθεί σίγουρα μειονεκτικά, εφόσον δε θα καταλαβαίνει τι ακριβώς συζητούν. Απ' αυτήν την αδυναμία θα προκύψει σίγουρα ειρωνεία σε περίπτωση που θα προσπαθήσει να εκφράσει γνώμη. Δεν μπορεί κάποιος να εκφράσει γνώμη, ακόμα και την πιο απλή, από τη στιγμή που δεν είναι σε θέση να αντιληφθεί το θέμα. Ο Έλληνας, αντίθετα, σ' ανάλογη περίπτωση δεν κινδυνεύει με προσωπικό διασυρμό.

Απ' αυτήν την κατάσταση ξεκινούν κι εμφανίζονται οι διαφορές στις κοινωνίες. Οι Δυτικές κοινωνίες ανέχονταν για αιώνες τη στρωματοποίηση, επομένως την ύπαρξη μονίμως ευνοουμένων, όπως οι άθλιοι ευγενείς, ενώ αντίθετα η ελληνική κοινωνία είναι σε μόνιμη βάση κάτω από το καθεστώς αμφισβήτησης. Ο Έλληνας δεν μπορεί να δει με δέος έναν ομόφυλό του από τη στιγμή που έχει τη δυνατότητα να τον κρίνει. Το δέος ή ο φόβος έχουν σχέση με το άγνωστο και το ακατανόητο. Ο Αλέξανδρος ήταν υποχρεωμένος να δίνει εξηγήσεις για το σύνολο των ενεργειών του, που προκαλούσαν τους Μακεδόνες συμπολεμιστές του.

Όλα αυτά τα αναφέρουμε, για να γίνει αντιληπτό ότι από την εποχή του Αλεξάνδρου μέχρι και σήμερα, υπάρχει ένα ανώτατο πνευματικό στρώμα, που κυβερνά τον κόσμο μέσω μίας κοινής γνώσης και μίας κοινής γλώσσας. Οι άνθρωποι, που κρατούν στα χέρια τους την εξουσία του κόσμου όλους αυτούς τους αιώνες, είτε το ξέρουν είτε όχι, είναι Έλληνες. Ο Ισοκράτης στον πανηγυρικό του εντοπίζει την ιδιαιτερότητα αυτή λέγοντας: «Και το των Ελλήνων όνομα πεποίηκε μηκέτι του γένους, αλλά της διανοίας δοκεῖν εἶναι, και μάλλον Έλληνας καλεῖσθαι τους της παιδείσεως της ημετέρας ή τους της κοινής φύσεως μετέχοντας». Όλοι αυτοί που συμμετέχουν σε μία κοινή παιδεία κι είναι κάτοχοι μίας κοινής γνώσης, που είναι η ελληνική, είναι Έλληνες.

Όλοι αυτοί μιλούν την ελληνική γλώσσα, αλλά δεν το γνωρίζουν...

Τραϊανού Παναγιώτης, 12-12-2013

(Δημοσιευμένο στο: <http://forza-traianou.blogspot.com/p/about.html>)